

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Title:

Letter from
Reitzel, Sarah Olivia
to
Simonsen, David

Sender:

(København, Denmark)

Recipient: Simonsen, David

(København, Denmark)

Resource type: text

Extent: 3 pp.

Languages: da

1894-10-03

Id: dsa_rab-rez_0890.tif

Related:

2^{3/10} 94

Kjærtarede Hr. Overrabbiner!

I disse Dage, da saa Mange, baade Fjern og Nær viser Dem Opmærksomhed, vil jeg ogsaa gjerne hils Dem, og ønske Dem herved et godt og - om muligt - gladeligt Nytaar; hertil fæier jeg min Lykønskning i Støledning af det forestaaende Thoraskifte.

Kirken besøger jeg som sedvanlig, og kommer imellem forsent - ogsaa som sedvanlig, men jeg er dog sikker paa, at jeg, selv i værste Tilfælde, er kommen tilpas indenfor Kirkedøren, til at høre Salminger, som for mig kunne have særlig Interesse. Af Deres Tale faaer jeg jævnlig det Indtryk, at der er Noget, som stadig nager Dem, og det gjør mig rigtig ondt; om De ellers har noget Uopgjør med Deres andre Medmennesker, ved jeg naturligvis ikke, men for min Skyld kan De være ganske rolig, mel

lem Dem og mig har der altid været
Forsønlighed tilstede, selv i Kampens her-
deste Timer; dermed vil jeg dog ikke gjøre
mig frommere end jeg er, og sige, at jeg al-
drig har været vred paa Dem, men i saa Til-
fælde har min Vrede altid været hurtigt forbi-
gaaende, og altid meget undskyldende, thi jeg
ved jo, hvor vanskelig De er situeret. Et
han jeg ikke forstaa hos Dem, og det er, at
De forlangt maa være hammen paa det rene med,
at jeg altid er bleven gjort bladiq Uret, De da
vedblivende forholder Dem saa passiv. Efter Søn-
dens Erhjendelse pleier jo gjerne at følge Rod og
Forbedring, saaledes foreskriver jo Reglementet idet-
mindste, men De er ligesom hel død, og det er jo
en sørgelig Redelighed, thi det var jo Dem, som
jeg fra først af mente, skulde staae som Nr 1 hos
mig, og saa bliver det til den rene Elendighed,
saa at jeg har været nødsaget til at flytte Dem
- Gud veed hvor mange ned-, han De ikke see,
at komme en lille Smule tilværs igjen, bare
saadan lidt i Nærheden af Deres gamle Kam-
mer, saa at jeg ikke behøver at higge saa
langt efter min Præst, De han troe, det ville
ogsaa lette Deres eget Sind og Gemyts tem-

ning, thi jeg kjender jo min Præst fra gammel Tid, at naar De er kommen rigtig til Besindelse, efter først at have båret paa og baaret Dem splittergalt ad, saa er De ogsaa ligefrem syg for at faae det gjort godt igjen - altsaa hvorfor da være ligesom forstenet i et helt halvt Aar, eller skal jeg absolut pille lidt ved Dem først; saa sær De her, at det kommer heller ikke an paa det for mig; thi jeg skal ikke nægte, at fornemme et lille Livstegn fra min Præst ville særdeles tilfredsstillende

Deres, Dem altid velmenende

Sarah Olivia Reetne,

som altid betragter Dem paa Trædhestolen med det velvilligste Sindelag, og ikke med Spor af Nag eller Bitterhed, kun med en smule Misforfølelse naar De knæpper Velbignelsen over. De veed meget godt, at jeg ikke kan udstaae det, men De holder stadig fast derved; man kan meget godt for Velbignelsen, sige til de slomme Misgjøringsmænd, at de skal gaa i Rette med dem selv. Det er Synd, at mishandle den, i al sin Simpeltid saa smukke Velbignelse for saadan nogle grimme Mogens Skyld. Nyste Nytaarsdag var jeg i Kirken - tiltrods for at det begyndte saa tidlig - lidt før Palmesangen begyndte.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk